

herhjemme, hvor kunne I saa vente at konkurrere med Udlandet med Eders forældede Teknik?

Jeg kommer nu til et Afsnit, som Landstinget har helliget en meget stærk Opmærksomhed; det er hele det Afsnit, som omhandler *Klædningsstykker*. Klædningsstykker fortoldes nu efter Hovedstoffet med et Tillæg af respektive 50 og 100 pCt. Man har i Landstinget inddelt Klædningsstykker i 7 forskellige Positioner, som varierer fra 1 Kr. 50 Øre pr. Pund til 12 Kr. pr. Pund. Den laveste Toldsats, Landstinget har anvendt, er allerede 50 pCt. højere end den nuværende Told. Man motiverer disse udfordrende Ændringsforslag, disse 7 ublu Positioner med, at vi maa sætte Tolden saa højt af Hensyn til den danske Konfektionsindustri og de Arbejdere og Arbejdersker, som beskæftiges af denne Industri. Man mener, at det er Synd at udsætte disse Arbejdersker for en Konkurrence med Udlandet, som vil trykke Arbejdslønnen og formindske Forbruget. Hvis vi ikke følge Landstingets Forslag og forhøje Toldsatserne paa disse 7 Positioner saaledes, at de blive fra 1 Kr. 50 Øre til 12 Kr. pr. Pund, saa kan denne Industri ikke klare sig i Konkurrencen med Udlandet. Det har i højeste Grad forbyttet mig, der selv er Kaabefabrikant, at man i Slutningen af det 19de Aarhundrede har vovet at byde Folketinget et saadant Forslag. Efter de Oplysninger, som Toldkommissionen, der i sin Tid præsterede et saa overordentlig stort og godt Arbejde, har samlet, er Tilvirkningen af Klædningsstykker af alle Slags her i Landet ca. 12 Millioner Pund aarlig. Ordføreren for Mindretallet i Landstinget har benyttet de samme Tal ved forskellige Lejligheder og deraf uddraget lignende Slutninger som dem, jeg skal tillade mig at uddrage her i Tinget i Dag. Altsaa, den indenlandske Fabrikation af Klædningsstykker — jeg tager her selvfølgelig ikke Hensyn til, hvad Folk producerer privat — andrager 12 Mill. Pund. Fra Udlandet blev der i 1897 alt i alt indført 465,000 Pund. Der indføres med andre Ord 4 pCt. og der produceres herhjemme 96 pCt. Nu opfordres vi i høje Toner under Henvisning til Arbejderskerne og den danske Industris betrængte Stilling, til at forhøje Priserne efter en saa ganske overordentlig ublu Maalestok paa almindelige Nødvendighedsgenstande som Klædningsstykker. Hvad tilsigter man nu her? Ønsker man af humane Arbejderehensyn at udelukke de 4 pCt.? Jeg tvivler i højeste Grad derom; jeg er tværtimod

fuldstændig overbevist om, at disse Forslag ere begrundede i Fabrikanternes Ønske om paa Forbrugernes Bekostning at fordyre de 96 pCt., der tilvirkes i Indlandet, og derfor forbytter det mig, at man tør byde Folketinget et saadant Forslag i Slutningen af det 19de Aarhundrede. Man henviser til den lave Arbejds løn i Berlin, og jeg ved af egen Erfaring, at denne Arbejds løn er en Sulteløn; man skambyder ligefrem Arbejderskerne dernede paa Konfektionsindustriens Omraade. Men, mine Herrer, jeg gentager, hvad jeg før sagde: I Tyskland har man meget høje Toldsatser, der udelukke saa godt som hele Fremmedindustrien paa dette Omraade. Og hvad er Resultatet blevet for Arbejderne og Arbejderskerne? Det er blevet en ussel Sulteløn. Og det er ikke alene det, at Lønnen er saa lav. Man har fra samme Side, som anbefaler Protektionismen herhjemme og dernede, sørget for ad kunstig Vej, gennem høje Toldsatser at fordyre Prisen paa de nødvendige Levnetsmidler for den fattige Del af Befolkningen. Altsaa, man ikke alene gyier dem en ussel Sulteløn, men man forringer oven i Købet ad kunstig Vej Pengenes Købeevne og trykker den fattige Befolkning saaledes fra to Sider. Og saa kommer man til os og vil anbefale den samme Ide. Men hvis vi nu gik ind paa denne Ide, er det saa sikkert, at den danske Industris Indehavere vilde leve som Blommen i et Æg, er det sikkert, at selve Fabrikanterne, Kapitalisterne vilde være tjente med dette System? Nej, efter min Overbevisning som Fagmand, aldeles ikke. Lige saa snart vi hævede Tolden paa den Maade, som Landstinget har foreslaaet, vilde vi øjeblikkelig lokke en eller flere Berlinerreder her ind med fuld Besætning af Arbejdere, Tilskærere og Dirigenter; vi vilde faa hele Historien sendt ind i Landet, ikke med det Formaal at gavne den danske Industri, men med det Formaal for fremmede Kapitalisters Regning i Ly af Danmarks Toldlov at lægge Skat paa enhver Kynde, som køber et Overstykke. Nu vil man maaske sige, at Udlandet ikke vil optræde paa den Maade. Jeg er her saa heldig at kunne henviser til Kaabefabrikanterne i vort eget Land. I Sverige hvor man har gennemført det protektionistiske System efter tysk Mønster ogsaa med Hensyn til Fabrikationen af Kaaber og Overstykker, have danske Fabrikker øjeblikkelig etableret store Fabrikker i Malmø, og de have gjort det samme i Kristiania, efter at man der hævede Told-